

РЕШЕНИЕ

№ 5191

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1109** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Л. А. Г. срещу Решение №1040-21-734/20.12.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата ѝ срещу Разпореждане №РВ-3-21-00668119/28.10.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение, поради общо заболяване в размер на 2625,61лв.

Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона. Според жалбоподателката в хода на проверката не са събрани всички относими доказателства, за да се направи извод за наличие на реална търговска дейност от страна на [фирма]. Не са изискани обяснения от жалбоподателката като страна в производството ,като нередовно воденото счетоводство на търговското дружество не е основание да се санкционират работниците и служителите. И към момента дружеството не е с прекратена регистрация в Търговския регистър. Искането към съда е да отмени оспореното решение на Директора на ТД на НАП – С. град и потвърденото с него разпореждане за възстановяване на добросъвестно получени суми за парично обезщетение поради временна неработоспособност.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. Танков. Поддържа жалбата, като заявява, че трудовият договор поражда правни последици, докато не бъде прекратен или обявен за недействителен от съда. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Б., оспорва жалбата.

Излага аргументи за законосъобразност на оспорения акт. Искането към съда е да отхвърли подадената срещу него жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнажграждение. Представя писмени бележки АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане № РВ-3-21-00668119/28.10.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, на основание чл. 114, ал. 2 и 3 във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено Л. А. Г. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено ѝ за времето от 17.10.2016г. до 08.01.2017г. в размер на 2 625,61 лв. (две хиляди шестстотин двадесет и пет лв. и шестдесет и една ст.) главница. Разпореждането е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за Л. Г. от работодателя [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м.09.2016г. до м.01.2017г. вкл. и установяване, че Л. А. Г. не е била осигурено лице по смисъла на §1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО.

При осъществен последващ контрол е извършена проверка на разходите на ДОО за [фирма] – дружеството с управител и едноличен собственик на капитала В. П. Т., със статут „Развиващ дейност“, като липсват в ТР обявени ГФО за периода 2014г. – 2018г. На 23.03.2018г. има подадено заявление Г2, което се обработва. Публикувана е декларацията на управителката до НСИ, че през отчетната 2017г. предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството. има подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО, няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., както и че за 2017 г. има данни за подадена декларация за неактивност, за 2018 г. няма подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Съгласно данните от информационната система на НОИ, от дружеството има подадени уведомления за сключени трудови договори с общо 42 лица за периода от м. 02.2015г. до м. 01.2019г., включително и с жалбоподателката Г., сключен на 31.08.2017г. на длъжност „специалист труд и работна заплата“ с основно трудово възнажграждение от 1000 лв., който, считано от 01.02.2017г. е прекратен.

От дружеството са подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО за времето от м. 02.2015г. до м. 01.2019г., като декларираният осигурителен доход за лицата е близък или равен до максималният осигурителен доход, определен със ЗБДОО за съответната година. Дължимите за същия период от дружеството по данни от подадената от него Декларация обр.№1 осигурителни вноски за ДОО за работещите по трудово правоотношение са в размер на 59 573,59лв.. Същите не са внесени.

С две писма е изискана информация от ТД на НАП – С., относно осъществяваната от дружеството търговска дейност, подадените от него по чл.92 от ЗКПО ГДД и ГФО, регистрирани търговски обекти, фискални устройства и др. данни. Отговорът е, че за 2016г. има подадена ГДД, няма подадена за 2017г., но има подадена за неактивност, за 2018г. също няма подадена ГДД по ЗКПО. Има данни за deregистрирано фискално устройство към 2015г. и няма данни за декларираните търговски обекти и обороти. Подадени са уведомления за сключени трудови договори и декларации обр. № 1 и обр. № 6, но няма данни за постъпили плащания в данъчно-осигурителната сметка на юридическото лице за задължителни осигурителни вноски за периода от месец 02.2015г. до месец 07.2018г. Към писмото са приложени

заверени копия на ГФО на [фирма] за 2016г. и на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2016г., от които е видно декларирани общо приходи - 3 620 лв., общо разходи - 42 419 лв., счетоводна загуба - 38 799 лв. Съгласно Отчет за приходи и разходи за 2016г. от дружеството са декларирани единствено разходи за персонала /за възнаграждения и осигуровки/.

За установяване на контакт със законен представител на дружеството и представяне на документи са изпратени задължителни предписания до адрес: [населено място],[жк], [улица], вх. А, който освен адрес по седалище е и постоянен адрес на собственика и управител В. П. Т.. Писмото се е върнало в цялост с гриф „Непотърсено“, Задължителните предписания са изпращани и до настоящия адрес на управителя: [населено място],[жк], [жилищен адрес] от където се връща с гриф „Непознат“. Адресът по седалище на дружеството е посетен, но контакт с представител на осигурителя не е установен. Поискано е съдействие от СДВР за осъществяване на контакт с управителя на дружеството. На 03.01.2019г. В. П. Т. се е явила в ТП на НОИ - С. град, като е представила нотариално заверена декларация, с която декларира, че няма открити фирми на нейно име и не е съдружник или управител на фирма, както и че не е давала съгласието си да бъде назначавана като управител и не е заверявала образец от подпис.

Предвид установеното, е прието от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, че [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето от февруари 2015г. до 2019г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери близки или равни до максималния осигурителен доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Липсва счетоводна и трудовоправна документация.

С оспореното разпореждане органите на НОИ приемат, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност, като без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО. На това фактическо основание е издадено разпореждането за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено на жалбоподателката за времето от 17.10.2016г. до 08.01.2017г. в размер на 2 625,61 лв. (две хиляди шестстотин двадесет и пет лв. и шестдесет и една ст.) главница.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и е със съдържанието по чл.59, ал.2 от АПК. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалният закон.

„Осигурено лице“, според §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 от КСО (чл.10, ал.1 от

КСО).

Следователно, наличието на сключен трудов договор, т.е. формалното възникване на трудово правоотношение между работодател и работник/ служител не е единственото условие за възникване на осигурително правоотношение, в рамките на което да се дължи изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. За да възникне осигурително отношение, по което са дължими осигурителни обезщетения от фондовете на НОИ, законът изисква лицето да упражнява трудова дейност.

Предвид резултата от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от това дружество, съответно и на трудова дейност от лицата, за които то е подавало данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периода 2016г и 2017г., контролните органи обосновават са предприели действия по възстановяване на неоснователно получените парични обезщетения за временна неработоспособност в размер на 2625,61лв. по болнични листове, подадени от Л. А. Г.. Въпреки положените усилия, законен представител на дружеството не е могъл да бъде открит на декларирания в ТР адрес на управление. Лицето В. П. Т. с ЕГН [ЕГН] е едноличен собственик на капитала и управител, видно от представения по делото Учредителен акт на [фирма], вписан в ТР със адрес на управление в [населено място], район Л., [жк], [улица], вх. А. представено е и нотариално заверено съгласие и образец от подписа на същата на лист 94 от делото, която е упълномощила адвокат М. Б. Ел-тал да я представлява пред Агенция по вписванията и Търговския регистър. Уведомленията за сключените трудови договори на дружеството са подавани по електронен път, видно от писмо, постъпило по делото на 30.06.2020г., подписано от директора на ТД на НАП С. - офис Л., като титуляри на КЕП са лицата Х. Д. О. и А. Д. Начева. Противно на твърденията на адв. Танков обаче, обстоятелството, че уведомленията са подавани от лица, които разполагат със КЕП от името на дружеството само по себе си не доказва осъществяване на трудова дейност от лицата, за които са подавани уведомленията. В съдебно заседание жалбоподателката заявява, че е започнала работа на 31.08.2016г. до прекратяване на договора на 01.02.2017г., но също не представя никакви доказателства, в подкрепа на твърдението си, че е работила и е имала качеството на осигурено лице в периода, за които е представила болнични листове.

По реда на чл.110, ал.4 от КСО са били връчени, чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ задължителните предписанията от 11.06.2019г. до [фирма] сам да заличи подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, тъй като представител на дружеството не е могъл да бъде открит на адреса на управление. Това е станало след като лице с име В. П. Т. и същото ЕГН, като вписаното на управителя в ТР е представило, (след съдействие и от органите на МВР) нотариално заверена декларация от 03.01.2019г. в ТП на НОИ, че няма открити фирми на нейно име, не е управител и съдружник във [фирма], не е заверявала образец от подпис. Поради това, и на основание чл.3, ал.13 от Наредба № Н-8/29.12.20015г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, подадени от името на [фирма] за указания период са заличени служебно.

До Л. Г. преди постановяване на разпореждането за възстановяване на сумата е изпратена покана за явяване в ТП на НОИ за изясняването на факти и обстоятелства,

свързани с упражняваната трудова дейност във [фирма] с препоръчана пощенска пратка, която е върната обратно в цялост с отбелязване, което е нечетливо, както на представеното по преписката копие, така и на оригинала, представен за сравнение от юрк. Б. в съдебно заседание. Независимо от това, административният орган е положил усилия да даде възможност на лицето за обяснения в изпълнение на задълженията си по чл.35 от АПК: Чл. 35. Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени. Установява се също, че другите, явили се лица, за които са били подадени уведомления до НАП декларират различни и противоречиви обяснения относно предмета на дейност на работодателя, място на работа, някои сочат, че само им е била обещана работа и са предоставили личните си данни, но не са започнали да работят, други че никога не са работили или че нищо не си спомнят.

При заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от месец 09.2016 г. до месец 01.2017г. вкл., подадени от [фирма], законосъобразно е приложена от органите на НОИ хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО: добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т.2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането на обезщетенията са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Паричното обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове за периода от 17.10.2016г. до 08.01.2017 г. вкл., в общ размер на 2625,61лв. се явяват неоснователно изплатени на Л. А. Г., тъй като тя в този период няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез [фирма].

Предвид изложените мотиви жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.25, ал.1 от НЗПП, съдът определя на 150 / стои петдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. Г. срещу Решение №1040-21-734/20.12.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата й срещу Разпореждане №РВ-3-21-00668119/28.10.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите.

ОСЪЖДА Л. А. Г. да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ:

